

Wat gaat hier gebeuren?

Op de kalenderplaat zien we een situatie die misschien niet goed afloopt. Wat kan er gebeuren. Wijs op de jongen die tegen de muur zit. Waar gaat de oudere dame naartoe? En wat doet het meisje met de step? Ondanks dat ze met elkaar geen afspraken hebben gemaakt, getuigt het van respect dat je in deze situatie rekening met elkaar houdt. Kijk nog eens goed naar de kalenderplaat. Wie zal er in actie komen, denk je?

Respect

Een liedje om vaak te zingen, zodat we er telkens aan herinnerd worden om respectvol met elkaar om te gaan. *Bladmuziek: pagina 148; cd-1: track 15 en 16, liedteksten: www.trefwoord.nl*

Ik wil graag dit,
ik wil graag dat.
Maar jij? Vind jij dat ook wel wat?
Jij bent niet ik.
Ik ben niet jij.

Maar ik luister naar jou.
Luister jij ook naar mij?
RESPECT... HÉ!
RESPECT VOOR TWEE!
HÉ! DOE MAAR MEE!

Jongsten**Afspraken tussen mensen**

Gebruik voor deze activiteit een handpop. Of maak een pop van een pollepel (gezicht tekenen met viltstift, haren van wol of papier, kleding van lapjes). Met de pop bedenkt u een toneelstukje waarin u vertelt aan welke afspraken tussen mensen u zich houdt. Op straat, in de winkel, thuis (zie voor de onderwerpen ook het stellingenspel voor de oudsten).

U kunt daarna de kinderen zelf een dergelijke pop laten maken, waarmee ze de gemaakte afspraken kunnen uitspelen.

Oudsten**Stellingenspel**

Lees telkens een afspraak voor. De kinderen die het ermee eens zijn, gaan aan de linkerkant van de klas staan; wie het er niet mee eens is, loopt naar de rechterkant. Steeds vertellen de kinderen waarom zij deze mening zijn toegedaan.

- Als je iets belooft, moet je het doen.
- Als je rommel van een ander op de stoep ziet, raap je het op.
- Als je afgesproken hebt om bij iemand te spelen, en je hebt toch geen zin, blijf je thuis.
- Als een ander iets laat vallen, loop jij gewoon door.
- Als iemand valt, help je hem.
- Als je haast hebt, mag je voordringen in de rij bij de winkel.
- Een oudere opa of oma mag je met 'je' aanspreken.
- In de bus sta je op voor iemand die een handicap heeft.
- Als je iemand per ongeluk een duw geeft, loop jij gewoon door.
- Als een ander rotzooi maakt, hoef jij het niet op te ruimen.
- Enzovoort.

Neem morgen een flesje mee

Laat de kinderen voor de activiteit van morgen een waterflesje meenemen.

Niet jokken

De tekening is een compilatie van de twee thematische verhalen van vandaag. Daarin wordt met de waarheid een beetje gesjoemeld.

Prent ze in je hoofd!

In Deuteronomium 6, 1-9 lezen we wat we moeten doen om de Tien Woorden niet te vergeten.

Meestal gaat het goed tussen mensen. Maar soms gaat het fout. Zoals vandaag. Luister maar.

'Dat is van mij! Dat mag je niet zomaar afpakken!'
'Je liegt. Dat heb ik niet gedaan!'
'Welles! Ik ben wél eerlijk geweest.'

Milka en Joël hebben ruzie. Maar ook de grote mensen zeggen lelijke dingen tegen elkaar. Is iedereen de Tien Woorden dan vergeten? Zijn ze echt zo moeilijk? Die tien afspraken tussen God en mensen?

Jozua loopt tussen de tenten door. Hij schudt zijn hoofd. Waarom gaat het nou weer mis? Kunnen ze de Tien Woorden dan niet onthouden?

'Luister goed naar mij,' roept hij daarom tegen de mensen. 'De Tien Woorden mogen we niet vergeten. Onthoud ze goed. Praat er telkens over. Thuis en op reis. Vertel ze aan elkaar voor het slapen gaan en bij het wakker worden. Zullen we ze nog een keer laten horen?'

En dan zegt Jozua:

- Eén: Ik heb jullie laten weggaan bij de farao, uit Egypte. Dat mag je nooit vergeten.
- Twee: Ik ben jullie God. Ga dus niet naar een andere God zoeken.
- Drie: Wees voorzichtig met mijn naam. Ik wil niet bij dingen horen waar ik niks mee te maken wil hebben.
- Vier: Eén dag in de week is een rustdag. Dat is de dag van God. Maak er iets moois van voor elkaar.
- Vijf: Zorg goed voor je vader en moeder. Nu en later.
- Zes: Je mag niemand doodslaan. En laat elkaar niet in de steek.
- Zeven: Hou je van iemand? Probeer dan trouw te blijven.
- Acht: Pak niet zomaar iets af dat van een ander is. Want je mag niet stelen.
- Negen: Vertel geen lelijke dingen over elkaar. Want je mag niet liegen.
- Tien: Wees niet jaloers op wat een ander heeft en jij niet.

Jongsten**Stiekem gepakt**

De tweeling Neo en Noa hebben stiekem ieder twee zakjes drop gepakt. Als ze ernaar gevraagd wordt, doen ze net of hun neus bloedt.

'Gaan jullie mee naar zwemles?' vraagt mama.
Neo juicht met twee handen in de lucht. Ze vindt zwemmen leuk. Haar tweelingzusje Noa lacht.
'Opa komt vandaag ook kijken,' gaat mama verder.
'Jippie!' roepen de zusjes. Weer steken ze hun handen in de lucht. Nu heeft Neo nog meer zin om te gaan.

'Pak maar een zakje dropjes uit de kast, voor na het zwemmen,' zegt mama dan. 'En schiet een beetje op, anders komen we te laat.'

Snel rennen Noa en Neo naar de snoepla. Allebei pakken ze een zakje drop. Neo ziet dat er nog één zakje overblijft. Noa pakt het laatste zakje. 'Niets zeggen hè,' fluistert ze. Ze doet haar vinger voor haar mond en stopt het zakje in haar tas. Met grote ogen kijkt Neo naar haar zus. Ze weet niet goed wat ze moet doen.

Dan komt mama de keuken in lopen. 'Zijn jullie klaar?'
Geschrokken kijkt Neo naar hun moeder. Maar Noa doet of er niets aan de hand is. 'Helemaal klaar!' roept ze.

Gehaast opent mama de snoepla.

'Hé...' mompelt ze. 'Hebben jullie het laatste zakje snoep gepakt?'

De tweeling blijft stokstijf staan. Bang kijkt Neo naar mama. Nu zijn ze erbij.

Maar dan zegt haar zusje stoer: 'Nee hoor, er waren er nog maar twee.'

Neo kijkt naar haar zus. En dan weer naar mama. 'Ja, er waren er nog maar twee,' fluistert ze nu ook. Ze probeert zo onschuldig mogelijk te kijken.

'Hmmm,' mompelt mama. Ze haalt haar schouders op en doet de la weer dicht. 'Kom, we gaan opa ophalen,' zegt ze en loopt naar de gang. Opgelucht loopt Neo achter haar aan.

In de auto begint Neo een liedje te zingen. Ze is bang dat mama erachter komt dat ze niet twee maar drie zakjes drop hebben gepakt. Dan wordt ze vast boos.

Plotseling zegt mama: 'Weten jullie zeker dat er nog maar twee zakjes drop waren?'

Neo krimpt ineen. Noa knikt en kijkt naar buiten.

Maar mama gaat verder. 'Zeker weten? Ik had namelijk ook nog een zakje voor opa bewaard...'

Nu schrikt Neo echt. Opa houdt juist zo van drop! En nu heeft hij niets...

Ze ziet hoe hun moeder haar recht aankijkt in de autospiegel.

Zachtjes begint ze: 'Misschien waren er wel drie zakjes... ik weet het niet meer precies.'

Noa lijkt nu ook geschrokken. Ze knikt. 'Ik kijk wel even in onze tas. Misschien hebben we er per ongeluk drie gepakt.'

'Per ongeluk?' zegt mama ongelovig. Ze kijkt de kinderen nog eens streng aan in het spiegeltje.

'Per ongeluk, expres, wat is het verschil?' probeert Noa nog.

Maar dan zegt Neo: 'Expres... We hebben er drie gepakt... Sorry.'

Even is Neo bang dat mama nu heel boos zal worden. Maar dan voelt ze zich vooral opgelucht. Ze vindt het niet fijn om te jokken. Zeker niet als opa daardoor niets krijgt.

Gelukkig wordt mama niet boos. Ze zegt alleen dat ze niet iets moeten pakken zonder het te vragen. En dat ze blij is dat ze het eerlijk hebben gezegd.

Snel halen ze opa op. Opgelucht beginnen Noa en Neo aan hun zwemles. Ze zwemmen als dolfijnen en zwaaien af en toe naar opa op de tribune. Die zwaait trots terug. Na afloop genieten de meisjes van hun lekkere zakje drop. En opa gelukkig ook!

- Susan Schaeffer -